

Ældre Salmebøgers og Salmesamlingers Bidrag til „Evang.-krist. Psalmebog“.

Af J. N. Skaar.

De ældre Salmebøger og Salmesamlinger, hvorfra der er hentet Bidrag til »Evangelisk-kristelig Psalmebog«, ere Guldberg (G.), 1778, Pontoppidans (P.), 1740, Kingos (K.), 1699, og Thomisøns (Th.), 1569, Nimbs »Gudelige Sange og Psalmer«, 1741, Brorsons »Troens rare Klenodie«; Kingos »Aandelige Sjunge-Kor« og Cassubens »Psalmebog«. Paa Grund af den ofte særdeles vidtgaaende Omarbeidelse, som de fleste ældre Salmer i »Ev. kr. Psbg« have været underkastede, er det ikke altid saa ganske let at gjenkjende dem, og derfor skal det villig indrømmes, at der kan være ældre Salmer, som ikke ere komne med i følgende Fortegnelse, ligesom det nok tør hende, at nogle af de anførte vil ved nærmere Granskning vise sig at være nye Bidrag. Efter hver Salme har jeg sat ikke alene Digterens og Oversætterens, men ogsaa Omarbeiderens Navn. For den sidstes Vedkommende har jeg fulgt de Vink, som Salmebogs-Komiteens Protokoll giver¹⁾; men da den første Omarbeidelse oftere atter blev omarbeidet,

¹⁾ Jeg har ikke haft Adgang til at gennemse Protokollen, men har benyttet Prof. Dr. F. Nielsens »Bidrag til den ev. kr. Psalmebogs Historie«, navnlig de S. 48 Anm., 56, 57 m. fl. St. meddelte Oplysninger.

er det vanskeligt at afgjøre, hvem Salmens endelig vedtagne Form er at tilskrive. Omarbejderens Navn er derfor i Regelen kun at betragte som Gisning.

1. Vi troe, vi Alle troe paa Gud. Alle ældre Salmebøger (A.): Vi tro allesammen paa en Gud. Luther. Klaus Mortensøn? C. H. Bjering.
2. Almægtige, algode Gud. Maaske efter P.: O kjære Sjæl, som bliver ei. H. A. Brorson. V. H. F. Abrahamson?
3. Alene Gud i Himmerig. A.: Aleneste Gud i Himmerig. N. Hovesch. Ukj. Overs. J. C. Schönheyder.
4. Vi takke dig, o Gud! vor kjære Fader. A.: Vi takke dig, o Gud, vor Fader kjære. Mogens Bancke. Abrahamson.
5. O store Gud! vi love dig. A.: Samme Begynd. Oldkirkelig. Ukj. Overs. O. Malling.
10. Kristne! synger høit i Chor. G.: Den alene mægtige, V. 2. Birgitte Boye.
12. Lovsynger Herren, den Stærke, den Gode, den Visel P. G.: Lover den Herre, den mægtige Konge med Ære. J. Neander. Ukj. Overs. Abrahamson.
13. Ufattelig for Mennesker. G.: Gud, ligesom dit Navn det er. Birg. Boye. Malling.
17. Hvor est du, Gud, forfærdelig. P.: I Zion har Gud sat sin Bo, V. 8 flg. J. Brunsmann. Abrahamson.
21. Evig priset og ophøiet. G.: Evig, hellig og ophøiet. Birg. Boye. Malling.
22. Alvidendel dit Øie mig ransager! G. med samme Begynd. Birg. Boye. Storm.
29. Min Siel skal Herren prise. A.: Min Sjæl nu lover Herren. J. Gramann. Ukj. Overs. Malling.
30. Op hver, som Jordens Kreds beboer. P. G.: Op alle, som paa Jorden bor. P. Gerhardt. Ukj. Overs. Abrahamson.
32. Hvor meget Godt, o Godheds Gud. G.: Hvor meget Godt, o gode Gud. Birg. Boye. Malling.

38. Hvad Lov skal vi dig, Gud, vor Fader bringe?
P.: Hvad Lov skal man dig, o Gud Fader sjunge. J.
Gesenius. B. C. Ægidius. Abrahamson.
41. Alt hvad som lever, prise Gud¹⁾. G.: Guds Ære
brede Himle ud. C. F. Gellert. Birg. Boye. Storm.
42. Op al den Ting, som Gud har gjort. P. G. med
samme Begyndelse. Brorson. K. L. Rahbek.
47. Gud, Herre! jeg vil prise. G.: Hjælp mig, o Gud,
at prise. J. J. Lund. H. V. Riber.
48. Lyd høit, min Sang! den hele Jord. G.: Fra dette
Støv, som jeg bebor. B. Münter. Birg. Boye. Storm.
56. Skulde jeg min Gud ei prise. P. G. med samme
Begyndelse. P. Gerhardt. F. Rostgaard. Rahbek.
57. Nu takker alle Gud. P. G.: Samme Begynd. M. Rin-
kardt. Ukj. Overs. H. Kampmann.
58. Alting tiener dem til Bedste. G.: Alting tiener
dem til gode. J. J. Lund. Storm.
63. Sving dig op, forsagte Siel! P.: Sving dig op, be-
drøvede. P. Gerhardt. Ægidius. Abrahamson²⁾.
67. Naar vi i Nød og Fare ståa. A.: Naar vi i største
Nøden staa. P. Eber. Ukj. Overs. Abrahamson.
70. O Gud! min Stemme ingenlunde. P. G.: O at jeg
havde tusind Munde. J. Mentzer. Rostgaard og
Birg. Kaas. Storm.
78. Mit Sind og Hierte jeg til Gud. P. G.: Min Sjæl
og Hjerte jeg til Gud³⁾. P. Gerhardt. Rostgaard.
Abrahamson.
80. Gud er min Hjælp! og stadelig. G.: Gud, du er
min, du er det Væld, V. 4. Birg. Boye. Rahbek.
86. Frygt ei, min Siel, frygt aldrig meer. K. P. G.:
O kjære Sjæl, frygt aldrig mer. Kingo. Storm.
87. Bort! al den Trøst, som ei bestaar. G.: Bort med
al Trøst o. s. v. J. J. Lund. Rahbek.

¹⁾ Er i »Den D. Psalmedigtning«, II, S. 380 feilagtig tillagte Fri-
mann.

²⁾ Rosk. Konv. Psbg. Nr. 471.

³⁾ Rosk. Konv. Psbg. Nr. 45.

88. Fra Gud vil jeg ei vige. K. P. G.: Samme Begynd. L. Helmbold. H. Ravn. Rahb'ek.
91. Hvi spørger jeg saa ængstelig. G.: Du spørger tvivlsom, bange Sjæl! Birg. Boye. Storm.
92. Min Siel, hvi vil du græmme dig? Th. K. P.: Mit Hjerte, hvi græmmer du dig? Ukj. tysk Forf. H. Thomissøn. Balle?¹⁾
95. Naar Nød omspender mig. K. P. G.: Udi min Angest og Nød. Ukj. tysk Forf. H. Ravn. Abrahamson.
99. Hvi skulde du dig klage. K. P. G.: Hvi vil du dig saa klage. J. Heermann. J. Brunsmand. Malling.
100. Til Himlen er mit Hierte vendt. A.: Jeg løfter høit op Øien mine. H. Thomissøn. Abrahamson.
103. Hvorfor skulde jeg mig græmme? P.: Hvorfor skulde jeg forsage? P. Gerhardt. Ukj. Overs. Abrahamson.
104. Som Herren det vil føie. P.: I alle mine Sager. P. Flemming. Ægidius. Abrahamson.
109. Dig, Herre, Herre, bør alene Ære. G.: Du, Herre, bør alene være æret. Gellert. Birg. Boye. Storm.
110. Halleluja! Gud er min Deel. G.: Samme Begynd. Birg. Boye. Abrahamson.
115. O det var et Glædens Bud. P. G.: Bedre dig, o kjære Sjæl. Ægidius. Storm²⁾.
118. O Jesu, du har elsket mig. P.: O Jesu, som osv. P. Gerhardt. Brorson. Abrahamson.
119. Lov og Tak og evig Ære. K. P. G.: Samme Begynd. Kingo. Malling.

¹⁾ Jfr. Dr. F. Nielsen, »Bidrag«, S. 55, hvor det oplyses, at i Møde den 7. Aug. 1791 fremlagde Biskoppen 4 af ham selv omarbejdede Kingoske Salmer. Ved »Kingoske Salmer« forståes her antagelig Salmer fra Kingos Salmebog, nemlig saadanne, som ikke findes i Guldbergs, og de 4, som i et senere Møde bleve forbedrede, kan neppe være andre end Nr. 92, 242, 295 og 527 i »Ev. kr. Psbg.«.

²⁾ Slægtskabet mellem de to Salmer er dog saa lidet fremtrædende, at den første kanske rettest maa betragtes som ny, af mig ukjendt Forf.

120. Jesus Christus er vor Ven. P.: Jesus han er Syndres Ven. J. H. Schrader. Brorson. Abrahamson.
121. Jeg ved Jesum fryder mig. P. Jeg er i min Jesum glad. Ægidius. Abrahamson.
125. O Jesu! du saa mangelund. Efter Rosk. Konv. Psbg. er denne Samle hentet fra P. og omarbejdet af Abrahamson. Den har Tanken fælles med „Efter dig, Herre, forlænges mig“. P. Gerhardt. Ægidius. Men jeg har dog mine Tvivl om den anførte Opgaves Rigtighed.
128. Til dig, til dig, o Jesu Christ. A.: Alene til dig, Herre Jesu Christ. Schnesing. H. Thomissøn. Mallings.
131. Min Gud, naar Verdner styrte om. G.: Retfærdigheden opbragt var, V. 8. Birg. Boye. Rahbek.
135. I Jesu Navn. K. P. G.: Samme Begynd. J. Frederiksen. Abrahamson.
144. Paa sit Kors i Dødens Smerte. G.: Naglet til et Kors paa Jorden. Jacoponus fra Todi. B. G. Sporon. Riber.
145. Jesu! du, den gode Hyrde! P. G.: Ak, hvorledes skal jeg skue, V. 5, 4, 3 og 10. Th. Hansen. Riber¹⁾.
149. Jesu! dine dybe Vunder. K. P. G.: Samme Begynd. J. Heermann. N. Arctander. Mallings.
151. I Jesu Død. P. G.: I Jesu Saar. Th. Hansen. Riber.
154. Naar Synden mig anklager. P. G.: Naar mig min Synd vil krænke. J. Gesenius. Rostgaard. Riber.
164. O! lader os til Korset gaae. K. P. G.: Gak under Jesu Kors at staa. Kingo. Riber.
166. O Fryd! o Held! han er, han er opstanden. P.: Triumph, Triumph! vor Sol er alt oprunden. J. A. Freylinghausen. Brorson. Mallings.
167. Jesu, Guds eenbaarne Søn. G.: Naade-Giver! lad os se, V. 5. Birg. Boye. Rahbek.

¹⁾ Det er dog ikke usandsynligt, at Nr. 145 er en ny Salme af ukj. Forf.

171. Jesus, den Korsfæstede. P.: Jesus er mit Haab, min Trøst. Luise Henriette? Rostgaard. Abrahamson.
174. O Fryd! jeg kan nu trøste mig. K. P. G.: Min Sjæl, vær lystig, glad og fro. Kingo. Riber.
175. See den gyldne Soel frembryder. K. P. G.: Som den gyldne Sol o. s. v. Kingo. Rahbek.
176. Du led, o Jesu! Qval og Død. G.: O Helt, som undertvang al Død. J. J. Lund. Rahbek.
180. Det er fuldbragt! til Himlen foer. G.: Det er fuldbragt! den faldne Jord. Birg. Boye. Mallings.
181. Til Faderen. G.: De stirrede, V. 4. Birg. Boye. Rahbek.
185. O priser! frelste Skarer. „Troens r. Klenodie“: Slaar sammen alle Hænder, V. 9¹⁾, 6 og 7. J. Rist. Brorson. Mallings eller Riber.
190. Vor Gud han er saa fast en Borg.. A.: Samme Begynd. Luther. Ukj. Overs. Abrahamson.
193. Jesu, Herre! lad dit Rige. Rosk. Konv. Psbg. nævner som Forfatter af denne Salme (Nr. 308): Randrup?, og oplyser, at Eggert Chr. R. var Præst i Taagerup paa Lolland, † 1831. Hertil slutter Erslew sig: „Nr. 308, formentlig af ham“²⁾. Professor Dr. Fr. Nielsen nævner derimod Frederik Randrup (f. 1742, Præst i Bregninge, † 1813), som i Aug. 1791 sendte „Prøvepsalmer“ til den af Biskop Balle ledede Salmebogskommission. Men ogsaa denne kyndige Forfatter siger om R. kun dette: „Han skal være Forfatter til Nr. 193: Jesu, Herre lad dit Rige“³⁾. Hvad der har bragt Undersøgelsen til at blive staaende ved Randrups Forfatterskab, veed jeg ikke; men da det Resultat, man er kommen til, har nogen Lighed med en Gisning, vil det tilgives mig, at jeg sætter en ny Gisning

¹⁾ Optaget i G. (Nr. 7).

²⁾ Forf.-Lexicon. Supplement. Se ogsaa V. Bang, „Biografiske Op-lysninger“, S. 70.

³⁾ „Bidrag“, S. 51.

ved Siden af den ældre. I Dr. Fr. Nielsens „Bidrag“, S. 55, fortælles, „at han (Balle) 13de Marts (1791) tog Boyes og Nimbs Psalmer at gjenmemse, om noget deri var at finde, som kunde være tjenligt“. Denne Oplysning bragte mig til at gjenmemgaa Nimbs „Gudelige Sange og Psalmer“, og S. 343 fandt jeg følgende Vers:

Men o Jesu! lad dit rige
 Voxe, blomstre i vort land!
 Lad dog mørkheds magt bortvige!
 Giv os saligheds forstand,
 Fyld dog vore siæle med
 Naade, viisdom, kierlighed!
 At vi dig som konge ære,
 Du en muur om os maa være.

- At dette Vers i Kommissionens Hænder let kunde faa den Ordlyd, som Nr. 193 har, er neppe nogen dristig Paastand.
194. Ei frygte vi for Sorg og Nød. A.: Hvad kan os komme til for Nød. A. Knöpgen. Ukj. Oversætter. Abrahamson¹⁾.
205. Vær trøstig Siel! og ængst dig ei. G.: Vær glad, o Sjæl, og frygt dog ei. J. J. Lund. Storm.
206. Jeg gaar til Døden, hvor jeg gaar. P. G.: Jeg gaar i Fare, hvor jeg gaar, V. 3 og 6. Brorson. Storm.
212. Min sidste Levedag mig er. G.: Den sidste Dag af mine er. B. Münter. Birg. Boye.
213. Hos dig du har et Himmerig. Cassuben: Jeg veed et evigt Himmerig. Ukj. tysk Forf. H. C. Sthen.
229. Hvad er Verdens Gods og Magt. P.: Verdens Lyst forgjæves er. Ægidius. Abrahamson.

¹⁾ Rosk. Konv. Psbg. anser Salmen for at være ny. Men man vil neppe være i Tvivl om dens Oprindelse, naar man sammenligner V. 5 med Originalens V. 7 og 8. Ogsaa i de øvrige Vers er Originalens Tanke, tildels ogsaa Udtryk, bedre bevaret end i mange andre Omstøbninger i •Ev. kr. Psbg. •.

235. Dig bede vi, o Helligaand! A.: Nu bede vi den Helligaand. Luther. Claus Mortensen? Malling.
236. Fra Mennesket, fra Støvet her. Th.K.P.: Fra Menniskan haver jeg vendt min Hu. A. Knöpgen. Ukj. Overs. T. Rothe.
237. Dig, Jesu! priser jeg af ganske Hjerte! Troens r. Klenodie: O Lam! som ingen Syndens Gift har saaret, V. 16, 17 og 19. Freylinghausen. Brorson. Riber.
238. Giv, Jesu! Frelser! giv jeg maa. P.: Ak, at enhver dog tænkte paa, V. 12. L. Laurenti. Brorson. Malling.
239. Gud! ved din Aand, ved Ordets Røst. P.: O Helligaand, o søde Trøst, V. 1 og 8. J. H. Böhmer. Brorson. Abrahamson.
242. O Herre, frels min svage Dyd. Th. K. P.: O Herre, frels mig og døm min Sag. H. Sachs. Ukj. Overs. Balle?¹⁾. — At det er denne Salme, som er omstøbt, synes at fremgaa af flere Udtryk, navnlig af det ellers lidet motiverede: „takfuld til dit Alter gaa“ (jfr. „saa skal jeg indgaa til Guds Alter ... og takke“ o. s. v.). Den gamle Salme er desuden sat som Melodi, hvilket neppe vilde været gjort, dersom man derved ikke havde tilsigtet at fremhæve Slægtskabet mellem den gamle og den nye.
247. Nu bør ei Synden mere. K. P. G.: Samme Begyndelse. King'o. Malling.
254. Gud! hvo er jeg, hvad er min Kraft? K. P. G.: Min Sjæl, om du vil nogen Tid, V. 9. 10. Kingo. Rahbek.
257. Til dig jeg raaber, Jesu Christ. A.: Jeg raaber til dig, o Herre Christ. J. Agricola. Ukj. Overs. Abrahamson.
259. O Gud! Alvisdoms Gud! P. G.: O Gud, du fromme Gud! J. Heermann. Birg. Kaas. Malling.
262. I dybest Nød vil jeg til Gud. Th. K. P. G.: Af dybeste Nød lader os til Gud. M. Weisse. Arvid Pedersøn. Abrahamson.

¹⁾ Se Anm. ved Nr. 92.

266. Herrel! jeg har handlet ilde. P.: Samme Begynd. J. Franck. Ægidius. Abrahamson.
268. Vee mig! at jeg saa mangelund. K. P. G.: Samme Begynd. J. Heermann (efter Tauler). S. Jonæsøn. Storm.
272. Min Fader! Gud! ak, tør jeg dig. P. G.: Min kjære Ven, ak tør jeg dig. Æmilie Juliane. Birg. Kaas. Storm.
274. O Gud, hvor er din Godhed stor! P. G.: Saa sandt jeg lever, siger Gud. J. Heermann. Ukj. Overs. Rahbek.
280. Til dig, min Gud! vil jeg af Hjertet bede. P.: Til dig, min Gud, vil jeg med David bede. Ægidius. Abrahamson.
287. O Gud! hvor lykkelig er den. P. G.: O Gud, hvad est du mer end skjøn, V. 6 fg. Brorson. Rahbek.
295. Gud! hvad du vil, det altid sker! Th. K. P.: Hvad min Gud vil, det ske altid. Ukj. tysk Forf. Thomissøn. Balle¹⁾.
297. Paa Gud alene. K. P.: Samme Begynd. Ukj. Forf. Storm.
301. Hvo ikkun lader Herren raade. P. G.: Samme Begynd. G. Neumark. Rostgaard. Abrahamson.
309. O! gode Gud og Fader hør. K. P.: med samme Begynd. J. Pedersøn. Storm.
311. Sørger du endnu, min Siel. P. G.: Samme Begynd. B. Schmolck. Brorson. Abrahamson.
316. O Gud! hvor længe skal jeg her. Kingos Aandel. Sjunge-Chor: Hvorfor, mit Hjerte, klemmes du? Kingo. Malling.
318. O Gud! din Godhed gaaer saa vidt. G. med samme Begynd. Gellert. Birg. Boye. Storm.
329. Hvor kunde jeg, o Gud! for dig. G.: Naturens Gaver, Lykke, Stand. Gellert. Birg. Boye (jfr. J. E. Heilmann, Nr. XLVIII.). Storm.

¹⁾ Se Anm. ved Nr. 92.

335. O Gud! du vil, at Kierlighed. *Maaske* K. P. G.:
Vor Gud er idel Kjerlighed. *Kingo. Rabbek.*
337. Os alle af det faldne Kjon. G.: Medbrødre af det
faldne Kjon. *Bing. Boye. Abrahamson.*
344. Din Kirke, Herre! lad bestaae. K. P. G.: Hvor
deilig skal Guds Kirke staa. *Kingo. Rabbek.*
357. Kristne! lad os samle Kræfter. P. G.: Hvo vil
med til Himmerige. *Brorson. Storm.*
359. Hielp, Jesu! at i Livets Gang. P.: Den Vei, du
gik i Kors og Trang. v. Bonin. *Brorson. Abrahamson.*
393. O Gud! du seer mig, og du veed. P.: Op, op,
min Sjæl, opmuntre dig, V. 5. G.: Stat op med Fryd
og tag imod, V. 4. J. F. Meyer. *Bing. Kaas. Mallings.*
394. O Jesu Christ! hvor er du blid. G.: O Jesu, o
hvor var du god. *Sporon. Mallings.*
395. Min Siel i Andagt nærmer sig. G.: Min Sjæl med
hellig Bævelse. B. Münter. *Bing. Boye. Mallings.*
398. Jesu Christ! du gav mig Livet. P.: Gud, mit
Hjerte Tak dig sender. G.: Jeg nu evig haver Livet.
Æmilie Juliane. Bing. Kaas. Mallings.
406. Du seer, o Gud! min Længsel. K. P.: Hjertelig
mig nu længes. *Chr. Knoll. Ukj. Overs. Ramus.*
407. O! vaagner, førend Døden kalder. P.: O vaager
op af Verdens Drømme, V. 5. L. A. Gotter. *Brorson.
Abrahamson.*
410. Hvo veed, hvor nær mig er min Ende? P. G.:
Samme Begynd. *Æmilie Juliane. Rostgaard. Storm.*
411. Gud! Herre! jeg er i din Magt. P.: Jeg er jo,
Herre, i din Magt. S. Dach. *Ukj. Overs. Abrahamson.*
412. O Jesu Christ! Guds Salvede. A.: Herre Jesu
Krist, sandt Menneske og Gud. P. Eber. R. Katholm.
Mallings.
429. Far, Verden, Farvel! Sjungechor, med samme Be-
gynd. *Kingo. Rabbek.*
431. Send, o Gud! din blide Fred. K. P. G.: Christe,

- lad din ædle Fred. Peder Jenssøn Roeskilde¹).
Bjering.
437. Gud! du signer og belønner. Maaske efter G.:
Gud, du bo i vore Egne. Birg. Boye. Mallings.
444. Til Ende Aaret haster. G.: med samme Begynd.
J. J. Lund. Mallings.
449. Stemmer Alle i til Glæde. G.: Stemmer alle op
at sjunge. J. Vibe? Abrahamson.
452. Velsign, o Gud! det Aar, jeg nu begynder. P.:
Hjælp, Jesu, hjælp, at jeg din Naade finder. Ægidius.
Abrahamson.
455. O Fader! Gud! din Godheds Spor. Th. K. P.: O
Gud Fader, din Sol saa skjøn. N. Herman. H. Tho-
missøn. Balle²).
476. See! Dagens Lys saa blidt igjen oprinde!
Sjunge-Chor: Lyksalig Dag, som nu saa blid oprinder.
Kingo. Rahbek.
477. Nu rinder Solen op. Sjunge-Chor: Samme Begynd.
Kingo. Rahbek.
478. Nu vil jeg af ganske Hierte. Sjunge-Chor: Sjæl
og Hjerte, Sind og Sanser. Kingo. Rahbek.
487. Himlenes og Jordens Herre. P.; Himlens Gud og
Jordens Herre. H. Alberti. Ægidius. T. Rothe³).
493. Den lyse Dag forsvunden er. K. P. G.: Den lyse
Dag forgangen er. H. C. Sthen. Riber.
500. Tak skee dig, Gud! for denne Dag. P.: med
samme Begynd. Ægidius. Abrahamsen.
502. Den blide Soel, som glæder hele Jorden. Sjunge-
Chor: Den prægtig Sol, som hele Verden glæder.
Kingo. Rahbek.

¹) Om denne Salmedigter og hans Salmer se Theol. Tidsskr. for den
ev. luth. Kirke i Norge, Ny Række, VII, S. 258 fg.

²) Ifølge »Den danske Psalmedigtning» II, LXII tillægges Sagnet Balle
Forfatterskabet af denne Salme. Det tør saaledes antages, at det
er ham, som har omarbejdet den. Jfr. Fr. Nielsen, »Bidrag», S. 55.

³) Er dog maaske rettest at betragte som ny Salme, som kun har
Begyndelseslinjen og nogle faa Tanker fælles med den ældre.

504. O, min Siel, vær glad tilmode, K. P. G.: Nu velan, vær frisk tilmode. J. Rist. H. Pedersøn. Riber.
506. Solen daler, Lyset svinder. Sjunge-Chor: Tiden skrider, Dagen rinder. Kingo. Rahbek.
513. O gode Gud! hvor rigelig. P. G.: O Gud, hvor stor og priselig. Kingo. Riber.
514. Vi, dine Børn, dig bede. A.: Dig bede vi, Børnene dine. Ukj. tysk Forf. H. Thomissøn. Rahbek.
517. Vort Maaltid vi beslutte nu. P. G.: Samme Begynd. Kingo. Riber.
520. Du ledte frem, algode Gud! G.: Du ledte frem ved Almagts Bud. Birg. Boye. Riber.
523. De knælede med Ja mod Ja. G.: Samme Begynd. Birg. Boye. Riber.
527. Lov, Tak og Priis og Ære. Th. K. P.: O Menneske, vil du betænke, V. 11. Ukj. tysk Forf. Ukj. Overs. Balle?¹⁾.
556. Lov, Priis og Tak og Ære. G.: Bliv fuld af hellig Glæde. Birg. Boye. Riber.

¹⁾ Se Anm. ved Nr. 92.